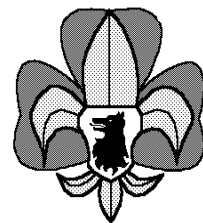

TŘESKAN

třebovské skautské noviny

Slovo úvodem

Vlivem o týden posunuté střediskové rady a drobných technický potíží na sebe toto číslo nechalo trošku čekat, o to je však obsáhlejší. Ono také těch akcí bylo požehnaně a redaktoři nezaháleli. Takže pěkné počtení...

Jessie

Na slovíčko...

Dne 27.4. 1996 proběhl na Baráku jarní úklid. Byly uklizeny klubovny i okolí, proto bych chtěl touto cestou poděkovat všem zúčastněným, a ty, kteří tam nebyli, požádat, aby si pořádek v klubovnách alespoň udržovali. O průběhu bude asi článek na jiném místě. Účastníci Jarního úklidu: Z. Mezsárošová, J. Klučková /Pomněnky/, P. Adámková, P. Hauslerová, P. Konečná, P. Mišáková, J. Sábliková, J. Vojtková, D. Blahová, K. Kaderková, E. Hlaváčová, L. Greplová /Jitřenky/, Rybíz, Preek, Milhaus /Sokolíci/, Madla /Včelky/, Aleš /Vlci/, Demi a Maurenc.

Gratuluji ještě jednou hlídce včlat, která reprezentovala naše středisko na okresním kole závodu včlat a světlušek na Posekanci,

k prvnímu místu a postupu do krajského kola v Miletíně.

Opět nejsem spokojen:

...na poslední střediskovou radu 17.5.1996 jste mi všichni vedoucí oddílů měli donést průkazy všech členů. Nestalo se tak!!! Proto vás všechny vyzývám, abyste se postupně dostavili s průkazkami, abychom mohli potvrdit registraci a novým členům vystavit nové průkazy...

...s účastí na střediskových radách. V poslední době vůbec nechodí zástupci za II. oddíl /P.Hrubý a spol./...

...v kuchyňce už delší dobu jsou odděleny skříňky na nádobí, kdo je připevní, že by Darzi a Demi, nebo ten kdo je oddělal?!?!

...stále nám někdo chodí někdo močit na záchodové mísy, přesto že jsou podle vyvěšené cedulky na dveřích "mimo provoz". Je to nízkou inteligencí některých našich členů, nebo to vedoucí ještě za pět měsíců "nestihli oznámit" svým svěřencům, nemluvě o kontrole po schůzkách, je tu ještě jedna možnost - někdo to dělá asi schválně, aby ti druzí měli dostatek pestré činnosti?!?!

...ve dvou klubovnách někdo urazil kryty od světel zářivek, v knihách schůzek se to při hrách nikomu nechtěně nestalo, takže kdo - **že by duchové???**...

...pokud jste si přečetli pozorně předchozí řádky, zamyslete se Vy, kterých se to týká jestli opravdu "ryba smrdí vždy jen od hlavy" (Demi)

Středisková rada

17. května 1996

Tábor:

- ORJ formálně povolila všechny tři naše letní tábory
- byla podána žádost na Hygienu o rozbory vody ze zdrojů na Kvíčalce
- povolení k vjezdu na Kvíčalku vyřizuje Demi
- neprodleně odevzdat potvrzení o pobírání sociálního příplatku Darzimu
- je nutné počítat s tím, že jistou částku za tábor budou platit i účastníci nad 18 let (peníze s sebou)
- před táborem bude schůzka s rodiči (termín bude upřesněn)
- připravuje se seznam věcí pro účastníky tábora
- nástup na tábor So 29. června: 08.00 u Večkerky na Západní nebo 08.30 na Zámku
- tábor je nutné zaplatit do konce května!
- při nástupu je třeba mít: doklad o zaplacení tábora, potvrzení o bezinfekčnosti (od rodičů, ne starší 3 dnů), zdravotní - očkovací průkaz, průkaz pojištění, členové nad 18 let povinně potravinářský průkaz (!)
- účast na předtáborových brigádách bude kontrolována, srazy na brigády v 08.00 u Bašty 25.5. (vedoucí brigády Darzi), 1.6. (Milha), 8.6. (Jessie), 15.6. (Eva K.) a 22.6. (Maurenc).

Jako občasník pro své členy vydává Junák - středisko Moravská Třebová s podporou firem DIATEX, PCservis a voj. gymnázia Moravská Třebová. Šéfredaktor a grafická úprava: Jessie (J.K. Tyla 5). Zástupce šéfredaktora Darzinka (Západní 57, tel. 5157). Poštovní schránka na Baráku. Zasedání redakční rady vždy v 19:00 na Baráku v termínu střediskové rady. Uzávěrka čísla vždy v neděli po střediskové radě. Uzávěrka tohoto čísla 21.5.1996.

51

- vedení prvního tábora: vedoucí tábora Darzi, zástupce Dáša Štěpánková

- *organizace programu tábora* (stručně závěry diskuse): bude organizován program zvláště pro mladší a starší; vlčata a světlušky budou soutěžít v CTH i CTB v celoročních družinách, skauti a skautky v CTH v mixech a v CTB v celoročních družinách; systém CTB dozná úprav pro zajištění větší objektivnosti; CTH pro mladší připraví Kšanda a spol., CTH pro starší roveři (slíbil Martin); bude prostor pro družinový program; je třeba se připravit na „mokrou“ variantu tábora a shromažďovat nové neotřelé nápady na hry, soutěže a jiné táborové aktivity.

K závodu vlčat a světlušek

Naše hlídka vlčat z 1. oddílu zvítězila v okresním kole a postupuje do krajského kola, které se koná 14.- 15. června v Miletíně (odpovídá Aladin, Kšanda, Johan; dopravu zajistí Demi a proplatí středisko). Hlídka světlušek ze 4. oddílu se s velice těsným odstupem umístila na 3. místě a dále nepostupuje. *Zde si neodpustím připomínku, neboť se domnívám, že při solidnější organizaci mohlo být i jejich umístění ještě lepší! Jak pracuje vedoucí 4. oddílu a rádkyně družiny Jitřenek, když jejich perspektivní hlídka (převážně ročník 1985, tedy nejstarší možný) není na závod nejprve vůbec přihlášena a poté po diskutabilní "organizaci" přijdou v den D k místu odjezdu místo šesti jen čtyři děvčata! Nebýt toho, že nám středisko Brněnec na místě "půjčilo" dvě světlušky, čímž se vzdalo vlastních ambicí, mohla naše děvčata také jen odběhnout závod čistě mimo soutěž (bez nároku na umístění, o nějakém třetím místě ani nemluvě). Čím to, že nám tak často chybí odpovídající přístup a že si tak vlastní ledabilitou sami pošlapeme slibné výsledky dlouhodobé práce? (Jessie)*

Akce pro děti

ve spolupráci s KS M.T. se uskuteční v pátek 7.června (buď dětský karneval nebo pohádkový les - bude upřesněno), přípravou pověřeni Darzinka, Jessie a Maurenc. Předpokladem úspěchu akce je samozřejmě aktivní účast všech vedoucích a zejména rádců!

Skautská edice PRAMENY

nabízí pět nových titulů za celkem 200 Kč pro předplatitele (viz samostatný článek). Mate-li zájem, doneste okamžitě zmíněný obnos Jessiemu!

Objednávky časopisu Skauting

Z důvodu enormního nárůstu poplatků za poštovné bude Skauting od příštího ročníku distribuován pro všechny členy našeho střediska hromadně přes tiskového zpravodaje

(Jessie). Skauting si i nadále můžete předplácet sami (teď je ten správný čas), ale nechte si ho posílat na adresu Pavel Navrátil, J.K.Tyla 5, 571 01, M.T. Podrobné pokyny by měly být otištěny v příštím čísle Skautingu.

Firma ABNER věnovala středisku finanční příspěvek 2000 Kč, který bude použit na odměny na tábor.

Účast na radě: Demi, Darzi, Vojta, Aladin, Jessie, Dáša, Eva V., Eva K., Martin, Vít'a, Darzinka, Eliška.

Jessie

Z došlé pošty...

Předkládám výběr z pošty, která za poslední čas dorazila "po drátech" od "našeho externího spolupracovníka" Arčího:

SKAUTSKÝ TISK

Vyšlo Světýlko č.8. Skauting č.8 vyjde až jako dvojička zároveň s devítkou (nejdříve nefungoval počítač, potom onemocněla šéfredaktorka, a protože jsou oba nenahraditelní, není jiné řešení...).

ANKETA O VZDĚLÁVÁNÍ ČINOVNÍKŮ

Připomínám všem rádcům a vůdcům anketu o jejich vzdělávání v Junáku hlásí ve Skautingu č.7. Prosím, vyplňte ji a snažte se získat i co nejvíce odpovědí od dalších. Je to jedinečná příležitost ovlivnit systém vzdělávání dospělých a promítnout do něj své potřeby a názory. Je to prostě nesmírně důležitá anketa a bude tím důležitější, kolik členů a členek Junáka ji vyplní!

SEZNAM SLAVNÝCH ČESKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK

Překvapilo mě, že zatímco např. americká skautská organizace BSA si vede pečlivý seznam známých a slavných lidí, kteří byli jejími členy (např. všichni prezidenti od T. Roosevelta po dnešek, 117 kosmonautů včetně N. Armstronga atd.), u nás nic podobného zatím neexistuje! Tady je, jistě neúplný, seznam, který se mi zatím podařilo zjistit: prezident Václav Havel (Vodní pětka Praha, přezdívka Chrobák), Olga Havlová (světlušky), ministr Igor Němec, býv. předsedkyně ČNR Dagmar Burešová (starostka Junáka 1990-92), býv. rektor UK Radim Palouš, předseda Akademie věd Zahradník, spisovatelé: Jaroslav Foglar, Eduard Štorch (zakladatel českého rodinného skautingu), Miloš Zapolletal.

Pokud víš o někom dalším (mám na mysli především lidi, kteří nebyli přímo starostové a náčelníci Junáka...), prosím, dej vědět, seznam bude uložen a doplňován v SICu.

KNIHY

V prodeji je kniha S.R. Coveye "7 návyků vůdčích osobností". Nenechte se odradit názvem, přebalem, ani americkým původem autora. Ta kniha není návodem, jak rychle a bezpracně zbohatnout... Zabývá se etikou charakteru a krásně doplňuje to, co říkají třeba Václav Břicháček nebo Konrad Lorenz. Je prostě OPRAVDU dobrá (alespoň podle mě a pro mě...). Stojí 120 Kč. Dalším zajímavým titulem je kniha "Filozofie za mřížemi" Pavla Krivského. Je to velmi přístupný úvod do filozofie (a to mi, jako systematickému inženýrovi, tato disciplína není příliš blízká...). Kniha je vlastně zápisem jeho přednášek ostatním vězňům komunistického lágru v Mírově. Svazčky zápisků byly po více než čtyřicet let zadrženy a vyvednuty teprve nedávno.

HANDBOOK

K dispozici je pracovní verze skautského handbooku (cca 200 stran ASCII textu (už ji mám staženou - viz ukázky v tomto čísle - Jessie).

KONTAKT

Existuje řada holandských skupin R&R, které by během prázdnin na cca tři dny rádi navštívily tábor českých skautů a skauetek - R&R. Náklady spojené se svým pobytem si samozřejmě hradí, některé skupiny nabízí možnost výměnných pobytů atd. Zájemci mohou získat podrobnější informace na Ústředí, ode mne nebo přímo od zdejšího holandského vyslance Gerarda Waardika popř. na mailu kwantfgj@worldaccess.nl (všechna písmena musí být malá).

PROSBA

A na závěr jedna moje soukromá prosba - sháním náhradní strojky do petrolejek (postupně se nám všechny porouchaly a kupovat celé petrolejky se nám nechce...). Nevíš o nějaké možnosti?

* JIRI DANDA, student of The Czech Technical University* e-mail: XDAN-DA@DINF.FSV.CVUT.CZ

Jubilea

03.06. Procházková Alice	13 let	4.oddíl
05.06. Pliska Karel	12 let	2.oddíl
05.06. Tichý Jan	11 let	2.oddíl
05.06. Novotná Galina	7 let	6.oddíl
09.06. Holešovský Vladislav	32 let	1.oddíl
15.06. Adámková Petra	13 let	4.oddíl
17.06. Šmeral Jiří	23 let	0.oddíl
18.06. Weissar Vladimír	67 let	0.oddíl

25.06.	Bouček Pavel	10 let	1.oddíl
25.06.	Kobelka Michal	9 let	1.oddíl
27.06.	Lugová Tereza	13 let	4.oddíl
28.06.	Matuška Jaroslav	9 let	1.oddíl
30.06.	Ševčík Jaromír	9 let	1.oddíl

REPORTÁŽE

EKO-SEMINÁŘ

Svojanov, 9.- 11. 2. 1996

Měli jsme jet autobusem v 16⁵⁵, který mířil na Svitavy. Jenže do "řádu" se díval Víťa, tudíž to nebylo tak jednoduché. Nastoupila jsem na autobusáku a bláhově se domnívala, že Martin, Vladan a Víťa nastoupí u nemocnice. Tudy však autobus projel závratnou rychlostí a Hanka s Aničkou, které šly kluky vyprovodit, krásně vybuchly smíchy. Chlapci za autobusem jen vyděšeně koukali. Ve Svitavech jsem si (sama!) našla spoj do Svojanova. Naštěstí mí věrní bratři dorazili do odjezdu tohoto přeplněného autobusu. Víťa sice opět tvrdil, že máme jet o pět minut později, ale Vladan s Martinem už mu moc nevěřili (promiň, Víťo).

Přestože v našem dopravním prostředku bylo už hodně málo místa, i na vnitřním okýnkou byla námraza. Nám to však nevadilo, protože i kdybychom viděli ven, byla tam taková tma, že bychom stejně nic neviděli. A navíc jsme ani trošku nevěděli, kde jsme. Ale kvůli tomu, zda je hrad nalevo či napravo, jsme se hádali už snad od Rohozné. Zde také téměř všichni cestující vystoupili a my zůstali v autobuse skoro sami. Jen skoro, protože za námi seděli dva chlapci, v nichž jsme dle vybavení odhalili bratry ze Svitav.

Nenápadně (samozřejmě slušně) jsme se jich zeptali, jestli ví, kde máme vystoupit. Jenže na tom byli obdobně jako my. Kolektivně jsme se tedy dohodli, že teď vystoupíme.

To jsme netušili, že jsme byli vysazeni přímo před cílem. Dali jsme se do pochodu směrem na Dolní Lhotu se slovy: "Půjdem pořádkem po silnici a nejdýl půl hodiny. Přinejhorším se pak vrátíme." Martin toho názoru naštěstí nebyl a po pár stech metrech se šel zeptat do svítícího stavení. Paní už byla taková nějaká zvyklá a určitě myslela jinou cestu, než jsme pochopili. Přešli jsme tamější potok. Dvakrát. Jednou tam a po mostě, podruhé zpátky, bez mostu. Ne, že by ten led nepraskal. Po dobrodružné výpravě jsme se opět objevili před školou. Uvnitř se svítilo a po zjištění, že světlo stíní Libič, jsme vešli dovnitř. Tam nás přivítal bratr Mrholík slovy: "To je vás ze Třebové jen šest?!" A my mu na to museli odpovědět: "Ne, jen čtyři. Dva jsou ze Svitav." Mrholík byl, myslím, dost zklamaný. Třebová, takový velký středisko, a přijedou jen čtyři lidi. Rádcové a rádkyně, přemýšlejte o tom!!!

Po ubytování jsme se měli dostavit dolů do dílny alias jídelny s kladívky, která jsme si měli dovézt. Přišel za námi Libič a poučoval nás o hnízdění ptáčků a především o rozměrech a účelu budek. Dostali jsme totiž za úkol z připravených desek vyrobit sýkorník (pro méně zdatné přírodovědce a ekology: sýkorník = budka pro sýkorky). Uložený úkol jsme plnili velmi svědomitě, neboť jsme si byli vědomi, že při nesprávném stlučení budky by se na ní mohla zachytit kočka a vybrat hnízdo! To jsme samozřejmě nechtěli, a proto jsme si slovo kočka neustále opakovali. Tímto stylem jsme zhotovili celé dvě budky, a dokonce i jedno krmítko!

Jako další byly na programu seznamovačky. Při nich jsme se seznamovali a seznamovali... Poté, zatímco já jsem se sestrami z Litomyšle dělala pomazánku dle Mrholíkova podivného receptu, se hrály další hry. Na kutě jsme šli přibližně o půlnoci. Jenže...

O půl jedné nás probudila trubka: nástup. Seběhli jsme tedy do klubovny, kde nás rozdělili do dvou družstev. V každé skupině jsme si zvolili vedoucího, který dostal čtyři obálky a jednu velkou zprávu. Tu jsme si vyluštili a dozvěděli se, že půjdeme po stopách nějakého cizince, tudíž se máme teple obléci. Někteří jedinci (Ferda, který nám přednášel na čekatelkách) se šli odít se slovy: "Dobře obléct - všechno obléct!"

Po deseti minutách jsme se sešli s baterkami a buzolou venku. Dle určeného azimutu

jsme vyrazili. První úkol byl napsat všechny volně žijící šelmy v našem okrese. Snažili jsme se a pokračovali dál do klouzajícího kopce. V dalších úkolech jsme měli vypočítat věkový průměr našeho družstva, vyluštit morseovku a dle poslední obálky jsme vyčkali na druhou skupinu před hradem Svojanovem, kam jsme právě dorazili. Jakmile jsme spatřili na věži světlo, vydali jsme se za ním. Protože jsme měli ve zprávě napsané, že se nahoře máme zeptat na muchy, a protože jsme nějaké občany potkali již dole, otázku, zda náhodou nejsou muchami, jsme položili již jim. Byli to viditelně hodní občané, neboť nám odpověděli, že jsou masařky. (Později nám bylo řečeno, že pořadatelům zbylo na konci stránky místo, tak tam jen tak napsali, ať se zeptáme na muchy.)

Po této veselé příhodě nás čekal neméně veselý výstup na hlásku. Strašně to tam klouzalo a málokdo byl tím šťastným, že viděl na schody. Nikomu se však nic nestalo a nahoře nás přivítal bratr Mrholík, který nám sdělil, že máme v okolí vyhlížet světlo. Které družstvo ho uvidí, má bod. Samozřejmě, že to vyhrála naše skupina (byla jsem s Víťou; Vladan byl s Martinem, který svoji partu vedl). Z toho místa, kde jsme zahlédli signál byla vysílána morseovka. Nám vyšlo, že jsme na tvzi našeho neznámého a druhému družstvu něco s hermelínem. Nato, že jsme měli vyluštit: určete azimut našeho stanoviště, jsme se netrefili trochu moc. Ani nahoře muchy nevyšly, sešli jsme tedy dolů a vrátili se do školy. Tam nastaly zmatky, neboť se nemohly najít naše zprávy. Naštěstí se to vyřešilo, i když ne docela. Usnuli jsme kolem půl třetí.

Budíček nám Mrholík zatroubil o půl osmé. Nachystali jsme se na rozcvičku, která probíhala na místním náměstí. Jakmile jsme otevřeli dveře a vyběhli, spatřili jsme sestry Kelišovou a Alku. Ty se nám jen smály, věděly, kdy mají přijet. Po rozcvičce jsme se nasnídali a poslouchali, na kterém rameni se nosí flinta, jaké náboje se do ní dávají a jak daleko dostřelí, jaká zvěř se loví brokovnicí a jaká kulovnicí atd. Asi o půl desáté jsme se i s vyrobenými sýkorníky vydali do terénu. Po cestě jsme sbírali větvičky s pupeny a poznávali je. Potkali jsme také jednoho hodného pána, který šel z plesu a všechno nám chtěl ukazovat, dokonce si i přál, abychom se stavili na čaj. My jsme mu však "s těžkým srdcem" odolali a pokračovali v pochodu. Dorazili jsme ke kraji lesa, kde se uspořádala soutěž, kdo bude mít první metrový oheň. Vyhrála samozřejmě Moravská, ale bohužel ne Třebová, nýbrž Chrastová. O našem středisku se radši zmiňovat nebudu.

Poté, co jsme si opekli párky, si někteří jedinci vystřelili z brokovnice (stříleli jsme na šišky a trefili !). Protože měl každý s sebou oves pro zvířátka, zastavili jsme se v krmelci. Dál jsme pokračovali po Královské cestě směrem k hradu. Tam jsme měli na půl třetí objednaný oběd, ale ještě před jídlem jsme si vylezli na hlásku, tentokrát za světla. Po sekané s bramborama nám místní kaplan vyprávěl o historii hradu a o tom, že jsou v hlásce zazděni lidé (humus).

Vrátili jsme se do školy, kde jsme měli mít chvíli volno, ale nakonec jsme společně, za znění hudby, relaxovali. Nato jsme hráli velmi zajímavou eko-hru, při níž jsme se všichni odhalili (myslím vnitřně). Hra byla moc poučná a poznali jsme při ní zvláštního bratra-nebratra. Jmenoval se Jura a byl, myslím, z Je- víčka. Díky němu se později rozpoutala dost bouřlivá diskuse. V ní se jednalo o stravu (Jura byl vegetarián a vyčítal nám dnešní sekanou - porušujeme šestý bod zákona), o rozdělování práce (každému jen to, co ho baví), o nošení krojů (téměř vždy) atd. Jistě všichni uznáte, že Jirka má podivné názory. Jakmile nevěděl, co má odpovědět, obracel se na fazole - byl přesvědčený, že jsme měli místo sekané obědovat fazole. Věřím, že Jirku ještě všichni poznáte a uděláte si o něm vlastní obrázek.

Kolem jedenácté jsme se spolu s Brněncem vydali znovu na hrad. Na hlásku jsme vylezli opět po tmě a nahoře se se slovy: "Jo, pak vyvoláme film a za náma bude obrovská kočka!" vyfotili. Mrholík byl zaplatit účet a my jsme pak šli za ním. Nějak se to však popletlo a půlka odešla dolů a druhá zůstala v hostinci. I my jsme se asi v jednu odhodlali, že se vrátíme. Přestože jsme do školy přišli velmi živí, po hodině jsme, za zvuku Libičovy kytary, taky padli (=usnuli).

Ráno se opět rozpoutala živá diskuse, díky které málem nebyl oběd. Libič se pořád ptal, kdy už se bude jíst, až si nakonec provokativně přinesl krajíc vánočky. Součástí diskuze bylo také hodnocení akce (Jirkovi se samozřejmě zdála zbytečná). Když pomínila diskusní horečka, mohli jsme si konečně dát "mládeneckou polívku" (teda chlapečnic moc) a smažený sýr s bramborama (ten už byl lepší).

Některá střediska se již pomalu vytrácela, jen my jsme s Brněncem zůstali na úklid a ze Svojanova odjížděli dokonce jako poslední. Při cestování dopravními prostředky se nám kupodivu nic nestalo, a tak jsme do Třebové dorazili domů a rozloučili se slovem KOČKA.

Madla

Protože se blížil Den Země, jež je asi nejen v našem středisku dost opomíjen, rozhodly se sestry Kelišky uspořádati ekologickou akci k tomuto tématu. Akce dostala název

Huperdum

a sešli jsme se u Bašty něco málo po osmé hodině ránní, rozdělili na družiny, vylosovali si pořadí a vyfasovali instrukce, pokyny a pravidla hry.

První vyrazil na trať Víťa a Kamzíci, deset minut po nich Dejť a Vlci (kde byl jediným zástupcem výše jmenované družiny Tarzan), poté Myšky, následně Šárka, Kšandová a Poštoľky, Lenička (to jsem prosím já), a

Jitřenky, posléze Evka a Muchomůrky a zezadu vše jistila Keliška (která nás ovšem u prvního fáborku předběhla).

No, původně to vypadalo náramně jednoduše, možno říci, že to bylo upraveno pro omezené chápání gymnazistů. Ale potom...

"...půjdete po cestě do Pekla, tak dlouho až potkáte tři fáborky a u nich jednoduchou ekologickou otázku. Odpovíte přesně podle jedné z nabízených možností a dozvíte se tak směr dalšího pochodu. Na každé křižovatce, kde jsou tři různobarevné fáborky, vás čeká opět to samé, jen zadání otázky je odlišné. A pro zpestření putování se sem tam vyskytne jednoduchá otázka z ekologie, jejíž správnou odpověď zapíšete do příložených kartičky.

PS: Správná cesta nemusí vždy být ta nejkratší, ale přesto všechny nakonec vedou na Kvíčalku."

Jak jsme asi pochodovaly, si lehce představíte, řeknu-li, že přestože se moje odpovědi většinou shodovaly s odpovědi Jitřenek, jimž jsem nesměla radit, tak dlouho a tolik kilometrů jsem po cestě na Kvíčalku nachodila asi poprvé.

Děti (natožpak já) se cítily zaskočený již první otázkou a samozřejmě jsme šly špatně. A tak to vypadalo ještě asi třikrát. Zkrátka - správně jsme odpověděli jen v místech, kde správná cesta byla jasná, protože tam žádná jiná nebyla. A takový křižovatky bohužel neexistují.

Ty otázky byly mírně řečeno dost obtížný. No posuďte sami:

A. Mezi setrvačné ekologické problémy se řadí ty, jejichž řešení nemůže člověk ovlivnit. Může pouze zastavit pokračování probíhajícího procesu. Mezi tyto problémy nepatří:

1. Ozónová díra - pokračujte po zelených fáborcích

2. Kácení Amazonských pralesů - po modrých

3. Oteplování planety - červené

Pro samé zápory jsme se cítily zmateny tím více, čím jsme hloubaly, takže jsme se nakonec vydaly přes Smčí po červených. Správná odpověď byla modrá, tedy cesta přes Peklo, další "méně" správná přes sjezdovku.

A namátkou ještě jedna otázka, víc už jich nebudu zveřejňovat jednak pro nedostatek místa, a jednak protože nevím, zda-li je Kelišky nechtějí někdy znovu použít.

L. Co je to EXHALÁT?

1. Škodlivá látka, vypouštěná do ovzduší - pokračuj po zelených (tato otázka se nacházela na Sluneční a zelené fáborky vedly na Kamennou)

2. Bývalý partner (= z minulého roku) hranoštaje - po žlutých na Klády.

My jsme - ač zmateny - putovaly na Kamennou.

Když jsme se konečně šílenými oklikami dostaly na Kvíčalku, čekal nás odpočinek, a ekohry::

1. VELBLOUDI

Družina musela jednoho člena všemi možnými dostupnými prostředky přestrojit na velblouda, tak aby byl co nejlépe maskován.

2. VELBLOUDI KONTRA NAFTA

Uprostřed pouště, kde se právě družina s velbloudem nachází, je několik pramenů čisté vody. Protože máme hroznou žízeň, musíme alespoň jeden nalézt, doběhnout k výchozímu bodu a zde jej celý vypít. V okamžiku, kdy je láhev prázdná, je zastaven čas, dle něj posléze určeno pořadí.

Ale aby to nebylo tak jednoduché, poušť je také znečištěna naftou, která je sice umístěna ve stejných lahvích, ale ani barvou ani ničím jiným nepřipomíná pitnou vodu. V tomto případě také musíme klusat k výchozímu bodu, ale zde jej vylijeme do "kanalizace". A pak opět vzhůru za zdraví neškodnou tekutinou!

3. POKUS

Aby děti viděly, že kelímek z umělé hmoty se rozkládá opravdu podstatně pomaleji, než slupky od pomeranče, byly tyto dvě věci před zraky všech přítomných zakopány na tajné místo s tím, že kdykoli se můžeme jít podívat, jak rozklad pokračuje. Bohužel místo je nyní (alespoň Jitřenkám) utajeno, jelikož ho nemohly přes veškerou snahu nalézt. Anebo už to někdo vykopal...

4. Kreslení družinek na veliké plátno cokoli se týká ekologie.

5. KOLEKTIVNÍ, BYŤ PŮVODNĚ PRAVDĚPODOBNĚ NEPLÁNOVANÉ HRY

jako třeba volejbal, nebo Král vyzývá do boje.

6. ODHOD SPOJENÝ SE SBĚREM FÁBORKŮ

Myslím si, že to byla skvělá akce, zvláště se mi líbil důmyslně vytvořený systém pochodu, protože to bylo velmi originální. Obdivuji sestry Kelišky, že se jim celou trasu chtělo obchodit a lituji malé Poštolky, které byly určitě velice znaveny, protože trasa byla náročná. No, přesně podle hesla "Za blbost se platí" každý neznalec ekologie šlapal kilometry navíc. Jo, kdybys nebyl hlupákem...

Ale Kelišky díky!

Daržinka

Brigáda na Baráku

27.4.1996

Ach božíčku. Jako obvykle - účast velmi nepatrná. Já se ale přiznám, že něco musím na našem středisku obdivovat: i když se ze stopadesáti členů dostaví všehovšudy dvacet, většinou se udělá nečekaná kupa práce. Ono to samozřejmě nestačí, protože díky malé účasti se posléze musí udělat další díl práce a vznikají tak vlastně brigády na pokračování, ale když se to takhle udělá třikrát, čtyřikrát, tak je všechno hotovo.

Já chápu, že kvůli jedné špatně vyhlášené a málo připomínané brigádě neodvoláte zamlouvanou Kvičalku, na kterou se dostanete jednou za rok a na níž stavíte čtvrtletní práce s dětmi, ale vždycky se to dá řešit ještě jinak. Tak třeba jako Myšky. (Ty si svou neúčast naddělaly umytím oken v dolních klubovnách a celé dílo završily ozdobením mříží). Anebo, jdete-li na výpravu s většími dětmi, jednoduše odmítají-li dělat to, co rádce chce, (čímž mu rozhodí celý program), odskočí si na brigádu z Kvičalky. A i v případě, že vedení družiny náhodou nemůže na jedno dopoledne naklusat, dětem nic nebrání, aby se tam vydaly samy. (Pokud jim o tom někde řekne...)

No, hlavní slovo asi bude mít Demi, takže mu nebudu brát slova z úst, aby jste si náhodou nemuseli tytéž negativní posudky číst za jeden měsíc dvakrát.

A cop se udělala? Bylo upraveno okolí Baráku, vyplevčeny záhonky, odhrabána tráva, zaseto travní

semeno, uklizeny klubovny, přerovnan sklad, zamaskovány stopy čísi činnosti v kuchyni nad dřezem a vyházeno nepotřebné harampádí z celého Baráku. (Pokud má někdo pocit, že přišel o nějakou nesmírně cennou věc, dovolím si jej upozornit, že si za to může sám, protože nic takového do našich skautských kluboven nepatří, jelikož i v případě, že by se to neodklidilo teď, brzy se o likvidaci postará některá ze skautských družin. No a nebo jste tomu mohli zabránit svou přítomností, ale to už tady dneska jednou bylo. Každopádně poslední rozloučení se svým nenávratně ztraceným předmětem můžete vykonat za barákem, kde leží v hromadě popela.

Tádytádydáá. To je konec.

Daržinka

Závod světlušek a vlícat

Je 1.5., tzn. že je 1. máj, tedy svátek Práce. Kupodivu to nikomu nevadilo a na závodišti se sešla docela slušná část našeho střediska, ačkoli právě probíhají po celém městě oslavy. (Jako dítě jsem tento svátek měla velmi ráda, protože jsem dostala nafukovací balónek pestrobarevné mávátko. Pravda, za to jsme museli pochodovat v pionýrských krojích narvanými ulicemi až na náměstí, kde nás vítala dechovka a pan Trtílek, což už zas taková zábava nebyla, zvláště, když nám cesta od Rostexu na náměstí Velké říjnové socialistické revoluce trvala klidně i hodinu).

No, když řeknu "sešla" tak to vypadá, jako by se tam všichni ukázali bleskurychle a včas, což samozřejmě nebyla pravda. Nikdo

sice přesně nevěděl, kdy je oficiální začátek, ale vyhlásil-li se na radě, že nejpozději v 9.00 vyběhne první hlídka, tak se dá předpokládat, že není příliš vhodné, abych se coby rozhodčí dostavila za pět devět, a to ještě s tím, že nejen že druhý rozhodčí je nemocný a jeho účast se nedá předpokládat, ale navíc oznamuji, že jsem přijel, abych všem řekla, e nepříjedu. No i to se může stát, cesty boží jsou konec konců taky nevyzpytatelné, jenže v tom případě ale musím zajistit, aby moje kontrola nevybouchla. Jinak se stane, že první hlídka vystartuje až někdy v půl desáté, čímžto pádem se později domů dostaví nejen děti, ale (co je horší) taky rádci a vedoucí, a ti si to potom od maminek a tatínků a manželek a manželů pěkně schytají.

Zádrhely odstraněny a v 9.30 může první hlídka vyběhnout a trať. Jak to všechno probíhalo nevím, jelikož jsem byla na trati. A nebyla jsem sama: Kdybyste si chtěli trasu projít, tak narazíte nejdřív na zvířátka a Víťu, pak na kytíčky a Duo Madla-Zuzka, následuje Balů a jeho krmení, na něž dohlíží Hanička s Leničkou, poté odbočíte ke svahu za Johannem a jeho zdravotvedou, čekací minuty nacytáte u Járy a zatloukání hřebíků, dopravní značky má Kelička a Kšandová, posléze musíte přemýšlet u Setonovy hry a dohled nad Vámi má Kšanda, zastávka u Rybíze a Prcka obnáší skautské pochodové značky a taky šifrovaný dopis, který se ale luští až na poslední kontrole u Tarzana a Yvona, jenže předtím ještě musíte absolvovat překážkovou dráhu u Dejfa a Ajše. A pak co nejrychleji do cíle.

První naši kontrolu navštívil br. Víťa, který se na nás přijel podívat, protože prý má ještě

spoustu času, než to všechno vypukne. Předvedl nám bleskové hlášení a pak letmým pohledem na hodinky zjistil, že za dvě minuty startuje první hlídka a tak zase honem odjel. Ovšem hlášení o tom, že "Hlídka číslo Víťa je připravena k odchodu", si neodpusť. Pak trasu prošla ještě Evka s Hankou, které si zkusily i hlášení i krmení Balůa, a Šárka obklopená hloučkem malých Poštolek.

A to už přibíhala první soutěžní hlídka - vlčata z nějaké té barevné šestky. A pak ještě jedna, mihla se tu i třetí hlídka vlčat. (Barvy šestek: Fialová, Šedá a Modrá). Skoro současně doběhly k Balúovy Jitřenky s Muchomůrkami v patách a celý průvod uzavřela mixovaná hlídka. (1 Muchomůrka, 2 Včelky, 3 Jitřenky).

Tím to celé pro mne, Hanku a Balůa skončilo, sebraly jsme se tedy a za halasného zpěvu vykročily ku startu (zároveň i k cíli, samozřejmě). Objevily jsme tam hlouček vedoucích, ke kterým přibyl ještě Darzí.

Hanka mne opustila a aby mi nebylo smutno, šla jsem svou přítomností oblažít některé bratry a sestry rozhodčí. Pravda páni, všichni zem mně byli celé nakřivo, ale alespoň jsem měla možnost pozorovat jak si děti umí poradit i s jinými disciplínami. Největší legrace byla na překážkové dráze, kde se z každé hlídky aspoň dva kutáleli po zemi, protože neuměli skákat přes provázky.

A když doběhla poslední hlídka, seběhla jsem do cíle, abych zjistila, jak vypadají výsledky. Hlídky byly průběžně posílány domů, ale **výsledky střediskového kola jsou následující:**

Vlčata:

1. místo	1. oddíl	200 bodů
2.	1. oddíl	198,5 bodu
3.	2. oddíl	178 bodů

Světlušky:

1. místo	4. oddíl (Jitř.)	242 body
2.	5. oddíl (Much.)	216,5 bodu
3.	mix. hlídka	213,5 bodu

Účast: Aladin, Vojta, Jessie, Demi, Iva, Darzí, Jára, Eva Kubínová, Eva Vedmořchová, Evka, Hanka, Prcek, Čošek, Rybíz, Tarzan, Yvon, Mira, David, Alešek, Madla, Zuzka, Eliška, Veča, Johann, Kšanda, Víťa, Táňa, Hanka a já

Lenička

Okresní kolo závodu vlčat a světlušek

Posekanec, 11. května 1996

Zástupci našeho střediska vyrazili na okresní kolo Závodu v 6.30 z autobusového nádraží. Vlastně o něco později, protože sběrný autobus s Jevíčka se opozdil. Repre-

zentovat naše středisko vyrazili kompletní hlídka vlčat z 1. oddílu, světlušek z 5. oddílu a nekompletní hlídka světlušek ze 4. oddílu (pouze 4 !). Doprovod tvořili Demi, Iva, Eva V., Eva K., Jessie, Kšanda, Johan a Hanka N. Po zastávce ve Svitavách a několika dalších vynucených nevolnostech jsme dorazili do cíle.

Závod se uskutečnil v prostředí skautské základny střediska Litomyšl, i když oficiálně bylo pořadatelem středisko Cerekvice. Základna leží v pěkném prostředí odpovídajícím Vysočině. Trať závodu však nebyla příliš kopcovitá a odpovídala věku závodníků. Po předchozích deštích bylo poněkud vlhko, ale v den D nám počasí přálo. Po prezentaci a rozmístění větších částí vedoucích a rádců po kontrolách závod začal. Proběhl v pohodové atmosféře, a na to, že startovalo 16 (dvě mimo soutěž) hlídek i poměrně rychle. Jako volitelná disciplína bylo zařazeno uzlování. **Výsledky závodu:**

Světlušky:

1. Litomyšl, 9. oddíl	211,5 bodu
2. Litomyšl	206
3. M. Třebová, 4. odd.	205
4. M. Třebová, 5. odd.	199
5. Svitavy, 1. odd.	197
6. Jevíčko, 5. odd.	185
7. Litomyšl	179,5

Vlčata:

1. M. Třebová, 1. odd.	210 bodů
2. Cerekvice, 2. odd.	208,5
3. Jevíčko, 1. odd.	199,5
4. Litomyšl, 1. odd.	185
5. Litomyšl, 1. odd.	183,5
6. Svitavy, 1. odd.	170
7. Polička, 1. odd.	165

8. Dolní Újezd (neúplné a starší)
9. Litomyšl

Takže jak vidíte, naši nejmladší nás reprezentovali dobře a vítězná hlídka vlčat (Vojta Sedláček, Pavel Bouček - Johnny, Jirka Kobelka - Kastelán, Michal Kobelka - Olásek, Jára Matuška a Michal Pliska - Bobík) dokonce přivezla krásný putovní totem pro vítěze a bude reprezentovat celý okres v krajském kole! Děvčatům chyběl k vyšším příčkám pověstný krůček (kdyby ... atd.), ale i 3. a 4. místo je pěkné.

Závěrečný slavnostní ceremoniál byl zakončen střediskovými pokřiky. Nejprve mi trošku zatrnulo, jak si s tím poradíme, ale pak si Demi vzpomněl na staré osvědčené "Hurá, hurá, hurá hu!" a je třeba říci, že se v konkurenci ostatních pokřiků vůbec neztratilo.

Domů jsme dorazili přibližně v 15:30.

Jessie

Z ČINNOSTI DRUŽIN...

Je konec května, období, kdy schůzky i víkendovky se mohou konat v rozbujelé přírodě. Já se však vrátím na přelom února a března, kdy ještě všude ležel sníh. Toho jsme s Jitřenkami využily k tomu, aby jsme si vydělaly do společné pokladny nějaké peníze. Snad si ještě mnozí vzpomenete na velkou papírovou sobotu, která se konala před x-lety. Z ní jsme si vzaly příklad a udělaly si takové malé sobotní dopoledne. V sobotu ráno jsme se sjely u Maurenc.

Každá Jitřenka měla do dvojice jednu saňku s přivázanou velkou krabicí. Během dopoledne prošly půlku Západní, svozily veškerý sběr k Maurenc do vchodu, kde jsme všechny papír třídily a vázaly, a ve 12 hod. měla Eva zarovnaný celý sklep balíky papírů. Když jsme to všechno odevzdaly do sběrný, získaly jsme slušný obnos paněz třeba na ceny na konec roku. Tím chci podotknout, že to nemusí být všechno papír, čím si můžete takto vydělat. Pán ve sběrně mi vysvětlil, že pokud si třeba na nějaké vesnici se sbíráme třeba staré železo či šrot, jsou oni (sběrna) ochotni si pro ten sběr až tam přijet - a to bezplatně. To vše závisí na domluvě se sběrnou. Mimo to můžete i jako družina či jednotlivec získat spoustu cen - walkmany, kazetáky nebo třeba i horské kolo.

Jsem ale zase zpátky v květnu. 1. května se konalo střediskové kolo závodu O totem náčelníka a stužku náčelní a týden následně potom kolo okresní. Většina družin - vlčat a světlušek se tedy převážně věnovala přípravě na tento závod. Skautské družiny - např. Myšky napomáhaly při organizaci EKO-VÍKENDU na Kvíčalce. Možná jste si taky všimli, že na Baráku jsou mříže v oknech velice peštre omotány látkou. To je taktéž práce Myšek, které se tomu věnovaly jednu schůzku spolu s umýváním oken.

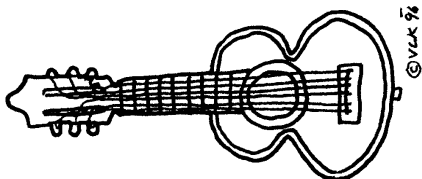
Mnohé družiny nechodí na víkend jen na Kvíčalku, ale snaží se taky jezdit pryč. Např. v polovině června se chystá Matla s Evou a malýma Včelkama do Svojanova na brigádu - záslužné. To jak to dopadne, si necháme vyličit po akci.

Na mnohé připomínky si dovolím podotknout, že jedna družina byla na akci i mimo naše území. Byly to Veverky a byly jsme v Holandsku na studijním zájezdu. Ale o tom se asi pravděpodobně dočtete v týdenníku Svitavsko (pozn. red. - U konkurence? No to jsou ale poměry...).

Hana

Hudební koutek

Nazdar, hlásí se Tereza z Esa ...No teda Tereza zrovna ne a z Esa už vůbec ne, ale Hanka s Evkou už jsou zase tady, ve Vašem HUDEBNÍM KOUTKU. Dneska Vám nepřinášíme žádnou senzační reportáž, ale nezoufejte, zase nějaká bude. Chceme jen vyzkoušet, jak znáte písničky. Pořád se říká, že děti nechťejí zpívat a neznají slova písniček, ale co jejich vedoucí? Vyzkoušejte se! Následující otázky se budou skládat z úryvku písní a samotné otázky, no a Váš úkol je správně odpovědět. Můžeme to rozjet? Tak fajn!

1. Pro začátek něco lehčího. Hádejte autora: "... potkal brabce, který brabence mále sezob..."
2. Z které písničky je tento úryvek? "Svou pravdu měl v jednom, když po něčem toužíš, nutný je věřit a strašlivě chtít." Poradíme Vám, je to úplnej konec písničky, která vypráví o velkém suchu, dešti a o jednom chlápku, kterej s čímśi obchodoval.
3. A teď jedna lidová: "Dyž sem byl malučký pacholíček..." Jak pokračuje tato písnička?
4. Teď by nás zajímal anglický název téhle písničky: "Píšu Vám, ještě včera jsem byl blízko Vás, to byl včerejšek..."
5. Teď jedna oblíbená: "Hej hola hola hola lá, že mám nahá kolena chachacha...." Že neuhádnete, která je tohle písnička?
6. Jistě dovedete vyjmenovat všechny zpěváky, kteří zpívali píseň Žlutá ponorka ve stejnojmenném filmu.
7. Která skupina zpívá tohle: "Hory nepřicházej k horám, tak jak nepřijdeš ty ..."

8. Jak začíná tahla písnička? "... ve vokýnku kulomet a 200 litrů v tanku, ukradneme mraky dolarů..."
9. Ve které písničce se zpívá o víně, ženách a takových ptáčcích, co krásně zpívají?
10. Ze které pohádky je tahle písnička: "Méd'ové, skáčou jako míčky gumové, v přiběžích, jež mají úroveň ..."

Tady jsou odpovědi, které Vás možná překvapí:

1. Ježek + Voskovec + Werich
 2. Obchodník s deštěm
 3. ...šlápl mi koníček na malíček...
 4. Yesterday
 5. Stály báby u silnice
 6. Beatles = John Lennon, Ringo Star, George Harrison, Paul McCartney
 7. Příbuzní
 8. Ze starejch časáků a fotek zežloutlejš šklebi se chlap...
 9. Slavíci z Madridu
 10. Gumíci - méd'ové
- Tak co? Všechno dobře? Jestli jo, bezva. Jestli ne, každej může mít v něčem malinký mezírky. Takže čau a příště zase všichni, sejdeme se jako obvykle.

Evka + Hanka

PRO CHYTRÉ HLAVIČKY...

Rozop! Žětous!

Každý slang (víte, co je to slang? Slang je hovorová čeština specializovaná na určitou skupinu lidí) je něčím zajímavý a někdy i hezký. Vodácký slang patří k těm méně známějším, ale dle našeho názoru nejkrásnější. A protože většina z vás tuto "řeč" nezná, rozhodly jsme se vyzkoušet vaši obrazotvornost a fantazii (popř. znalosti) na jednoduché soutěži. Zúčastnit se jí může každý, ze soutěže jsou vyloučeni pouze bývalí členové Čochtanu (a ostatní), kteří tento slang bravurně ovládají - pokud ne, mají taky šanci.

Pravidla: Přepište následující text (vypráví ho Keliška podle pravdivé události) do spisovné (popř. obecné) češtiny tak, aby jste nahradili slova vodáckého slangu spisovným vyjádřením.

- zakazujeme používat vodácké slovníky - využívejte jen své mozečky
- možno tvořit i kolektivně
- pokud něco nechápete, rády vše vysvětlíme.

A to nejdůležitější na závěr - na autory nejlepších prací čekají hodnotné odměny.

Své práce odevzdávejte do 15. června bud' nám, nebo je připíchněte na nástěnku Myšek.

JAK JSME JELI LITIČÁK

Vodáckým svátkem v našem regionu bývá vždy poslední dubnová sobota, kdy všichni vodáci vstanou o chvíli dříve než jindy, zabalí svačinu, nachystají dvoje boty a šestery ponožky a vyrazí.

Kam? Do Nekoře. Zde totiž začíná skvělá příležitost prověřit si svou zdatnost a odvážnost na Divoké Orlici. Tato řeka, jindy nesjízdná, se totiž tento den změní, díky vypuštěné vodě z Pastvin, v obrovský kotel bublající a řvoucí vody ženoucí se někam do Labe.

Není teda divu, že i já jsem si chtěla "ochutnat" Divokou Orlici.

Když jsme spustili loď na vodu, byla jsem příjemně překvapena - krásné peřejky a vlnky, nemusela jsem hlásit kameny... prostě Paráda. U první šlajsny jsme se zastavili. Máme? Nebo ne? No, popravdě řečeno, cvakali se tu jeden za druhým. Potápěči a dobrovolníci lovili lidi, pádla a lodě stopadesát metrů daleko. Nejhůř na tom byli ti, co je měli otevřený. Když lezli tito hastrmani z vody, cvakali jim zuby zimou. A tak jsem s mým zadákem řekla, že to radši přetáhnem (někteří k našemu údivu dokonce i koničkovali). Když strategii bychom měli: první se musí udělat švingle, a pak zabrat a najet do prostředka a pádlovat ze všech sil. Jakmile by loď zaskákala z této kaskády do válce pod ní, byl by s ní ámen. Jeden kluk, co jel na singlu, si taky zkusil eskymáka. Ale moc se mu nepovedl. Druhá šlajsna byla tak skrytá s horizontem, že jsem si jí nevšimla ani přes podezřelej volej. Už jsme nestačili přetraverzovat na břeh, a tak jsme to riskli. Dole byl pěkný vracák, a protože jsme byli plní, měli jsme moc práce zastavit u břehu. Tak tak že jsme nejeli břichem, to by dopadlo zle. povinností háčka bylo v tuto chvíli vybrat vodu, zatímco zadák mi vytáhl z loďáku přílbu a vestu. Pro jistotu. A teď to začalo. Divoká Orlice opravdu dostala svěmu jménu - vlny se tříštily o kameny, okolo to bublalo...No, prostě paráda. Jen jsme záviděli těm, co měli zavřený a nebo měli

špricky. Ti si tyto vlnky pěkně vychutnávali, zatímco my museli hledat jazyky. Za chvíli mi, coby háčka, začaly bolet oči od neustálého čtení vody a koukala jsem po okolí. A to jsem neměla dělat. Když jsem se otočila zpátky, stačila jsem jen zařvat: "Bacha šutr před náma!" Už nám nepomohlo ani kontrovaní doprava či doleva a byli jsme tam. Taková ostuda, cvaknout se. Naštěstí jsme zachránili loď, pádla, loďák a všechno, ale chudák naše kánoe dopadla bledě: bort a límec na třikrát prodřený, vzpěra vytržená z nýtů, koňadra přetržená...No nic, hlavně že jsme zdraví. Sice mokří, ale zdraví.

Keliška

Dnes vás výjimečně nebudu "otravovat" žádnou uměleckou prózou ani reportáží, předložím vám něco z úplně jiného sudu.

Ale nejprve několik úvodních řečnických otázek (vím, že určitě máte stejný pohled na dané skutečnosti jako já, a tudíž si sama (i za vás) odpovím):

Pracujeme s dětmi? Pracujeme.

Máme je rádi? Jak kdy.

Učíme je poznávat přírodu? Ano.

Dokážeme jim odpovědět i na tu nejzáludnější otázku? No samozřejmě že ano, od toho jsme přece tady.

A co když se dítě zeptá, třeba jak dlouhý má kamzík ocas a má vůbec kamzík ocas? No, a jsme v koncích.

A tu přispěchá na pomoc knížečka (právě vylovená ze sudu), otevře se na straně 246 a my můžeme užaslým dětem předkládat "naše" vědomosti: "Kamzík horský, Rupicapra rupicapra, délka těla 110-130 cm, ocas 3-8 cm, hmotnost 30-50 kg, kamzík je stavbou těla podobný koze..." No, a děti koukají jak jeleni.

Určitě jste už teď napjati, o kterou zázračnou knihu jde.

Jedná se o knihu SAVCI z edice Průvodce přírodou nakladatelství IKAR, o rozměrech 12x20 cm, autor dr. Josef Reichholf a kolektiv.

Na 288 stranách je charakterizováno a zobrazeno 140 evropských druhů savců, které jsou rozděleny podle řádů (např. hlodavci, primáti, zajíci apod.) Dozvíme se o výskytu,

rozšíření, rozmnožování a péči o mláďata, o potravě a způsobu života jednotlivých druhů. U některých druhů jsou

zobrazeny různé zajímavosti jako třeba změna srsti nebo stopy.

SAVCE jsem si tak oblíbila, že se stali stálým návštěvníkem myších schůzek a výprav, a tak díky nim všechny Myšky vědí například, že jejich tělíčko je stejně dlouhé jako jejich očásek.

A tak ještě jedna malinkatá připomínka na závěr - SAVCI stojí 169 Kč. (Což znamená 1,20 Kč na jednoho savce) - ale neváhejte, vyplatí se to.

PS: Příště se těšte na lahůdku. (Sice jsem teprve v půlce četby, ale zatím je to skvělý - Gandalf a Bilbo at' se třesou!)

Keliška

PŘEČETLI JSME...

Lord Baden-Powell o táboření:

"Ideální tábor je takový, kde je každý veselý a zaměstnaný a kde se žije družinovým způsobem. V malém táboře se dá velmi mnoho vykonat příkladem vedoucího. Žiješ mezi svými chlapci a jsi každým z nich pozorován a neuvědoměle napodobován, patrně, aniž to sám pozoruješ. Jsi-li líný, budou též líní, je-li čistota tvým koníčkem, stane se i jejich koníčkem, tvá vynalézavost dojde ohlasu i tvých chlapců. Nekonej však práci, kterou mají vykonat chlapci. Chceš-li, aby se něco udělalo, nečekej to sám.

Chceš, aby tvůj tábor nezklamal? Zaujmi tedy chlapce improvizovaným kuchařením, hrami v lese, stopováním, vůni divočiny, hledáním nových stezek, drobnými táborovými starostmi a veselými táborovými výstupy a zpěvy...

Neznámý autor:

"Jedině v boji s prací, s nesnázemi, s přírodou a osudem se rozvíjí ty nejkrásnější lidské vlastnosti: vynalézavost a spoléhání na sebe".

Demi

EKO-KOUTEK

Tak děti dneska si něco povíme o ekologických problémech v našem městě a přidáme pár her.

Díky umístění našeho města představují ekologické problémy našeho města velmi důležitou otázku. Moravská Třebová, umístěná v kotlině a obklopená pásmem vyvýšenin, se tak stává neustálou zásobárnou zplodin, které se jen těžko dostávají z třebovské kotliny.

EXHALÁTY tedy představují jeden z vážných problémů našeho města. V minulých letech bylo v M. Třebové napočítáno, představte si, dokonce něco kolem třiceti komínů. Dnes se naštěstí jejich počet trochu zredukoval a dřívější uhelné kotelny jsou přestavovány na plynový otop. Největší podíl na znečištění vzduchu mají samozřejmě místní továrny, zejména Hedva, podstatnou roli hrají také výfukové plyny. A tak není divu, že se ráno probudíte pohledem z okna a říkáte si - jé, to je pěkný mráček. Ale ten šedý horizont nemá s mráčkem ani zbla společného - je to jen hnusný, těžký, námi vyprodukovaný smog.

Dalším důležitým problémem je voda a její spotřeba. M. Třebová má několik dobrých zdrojů kvalitní pitné vody, přesto jsou však tyto zdroje ohroženy, zejm. díky nevhodné a zastaralé kanalizaci (u níž každou chvíli hrozí havárie). V poslední době se objevuje snaha vybudovat novou kanalizační síť. Znečištění vodních zdrojů je velmi ožehavý problém - všichni např. vidíme například do kvíčalovské vody, jakou paseku dokáže nadělat nešetrný lidský zásah do přirozeného ekosystému.

S tímto problémem souvisí také čištění odpadních vod. Naše město trpí nedostatkem čističek, naštěstí se však již staví nová moderní čistička v Linharticích, která by měla zajistit dostatečné přečištění vody v Moravské Třebové a okolí. Do té doby, tj. do dostavby čističky, se v M. Třebové neplánuje žádná výstavba.

Díky širokému zastoupení průmyslu v našem městě je spotřeba vody velmi vysoká. Nejvíce vody spotřebují samozřejmě textilní továrny a ostatní průmysl v našem městě a dále instituce, jako jsou např. školy nebo nemocnice.

I domácnosti se však velkou měrou podílejí na plýtvání pitnou vodou. Všichni účastníci akce Huperdum byli např. v úžasu, když se dozvěděli, že na jednu koupel člověk spotřebuje 190 litrů vody (když si představíte, za jak dlouho by tato voda vytekla např. z kvíčalovské studánky...) Přitom by jenom

stačilo odpustit si těch sto litrů a ve zbytku si dát příjemnou pětiminutovou sprchu.

No jo, je to hrůza. Abychom vás teď lépe naladily, nabídneme vám dvě hry o přírodě:

Moje číslo znamená

Pomůcky: sáček s očíslovanými kartičkami
Sáček (několik sad čísel jedna až deset) koluje. Hráč si vytáhne číslo a snaží se objevit v přírodě jev odpovídající tomuto číslu.

Např. :

3 - znamená jetel. Jeho list má tři lístky

8 - znamená pavouka. Pavouk má osm nohou.

4 - znamená roční doby

Kdo je úspěšný, ponechá si lístek.

Velká psina ze tří

Řekněte tři libovolné hlásky a určete hráče, např. "SPK, Petr" - Petr musí co nejrychleji vymyslet vtípnou větu (např. Svišť popíjí kafičko.)

A vyvolá dalšího (např. "HTP? Karel" - Hroch tančí polku...)

Pěknou zábavu vám přeji

Kelišky

KULTURNÍ RUBRIKA

©MLK 96

Dvacátého pátého dubna se v Muzeu uskutečnilo velmi zajímavé představení *Neviditelný spratek aneb aneb komidrama ženy, navlékající kouř, sex a prachy stejně jako korálky.*

V celém představení hrály jen dvě bytosti: v roli zřízence psychiatrické léčebny slečna Nikolka a v hlavní roli šílené alkoholičky Ely Daniela Zbytovská.

Celý děj se odehrává v pokoji psychiatrické léčebny, kde Ela tráví zbytek svého života. V pokoji je velký nepořádek, po podlaze poházené noviny (Svitavsko), v rohu věšák, uprostřed stůl a na něm telefon, korálky, plná láhev (ač na ní byla nálepka Hanácké kyselky, zcela určitě v ní byl alkohol). U stolu leží v křesle bezvládné tělo hadrového panáka. Ela v něm vidí doktor Ledeckou. Jí vypráví o svém životě, o svých názorech na muže aj.

V mládí byla velmi zručná, navrhovala korále k modelům šatů a chtěla vyhrát konkurs ve svém oboru, aby se dostala do Paříže a tam mohla dostudovat. Mílovala jistého muže. Snad ten byl příčinou toho, že si najednou přestala věřit a do konkursu se nedostavila, tím zahodila veškeré šance pro lepší

život. Začala pít, neboť ztratila lásku a nadějí, že ji někdo bude mít rád. (Od matky utekla již dříve - zardousila matčiny papoušky, a pak už s ní nechtěla promluvit.)

Na alkohol si vydělávala příležitostným navlékáním korálků pro bohaté dámy. Toto všechno vypravovala hadrové doktorce. Tak ji řekla, že se velmi bojí svého „neviditelného spratka“. Má ho prý každý, každý si ho hřeje pod paží a náhle se stane, že spratek vyletí a napáchá zlo. Obrovské, strašné, nenapravitelné zlo.

Všechny korálky byly navlečené, zbývalo je jen dát hadrové dr. Ledecké na krk. Ela to udělala, najednou z ní vyskočil „neviditelný spratek“ a ona rychlým pohybem ruky z korálků udělala oprátku a dr. Ledeckou oběsila na stěně.

Když si uvědomila, co udělala, udala se do hluchého telefonu. Prosila doktorku Ledeckou za odpuštění, vmlouvala se na neviditelného spratka, ale to už ji zřízenec Nikolka odvážela pryč.

A to byl konec představení.

Všechno bylo dost zvláštní. I jeviště bylo zvláštní. Ela hrála na malém čtvercovém prostoru uzavřená mezi diváky, čehož hojně využívala. Padala do předních řad, šplíchala po lidech vodou, povídala si s nimi a panu Horkelovi dala i pus!

V současné době probíhá v MT festival Dny slovenské kultury. Proto je v Muzeu umístěna výstava GRAFIKA Dušana Kállaye a Kamily Štanclové. Oba mají velmi zvláštní obrazy: V těch od Dušana Kállaye se objevují samé mušičky, části brouků, to všechno zabalené do jemných sítí. Kamila Štanclová o trochu více používá barvy, a také maluje lidské obličejky.

Zuzka

Po delší odmlce přišla z Liberce opět nabídka dalších pěti svazků edice Skautské prameny, které vyjdou letos na podzim. Podle toho, jak rychle se jednotlivé tituly podaří dokončit, to bude pětice z následující řady:

Skautský oddíl III (vedení, metodika, tradice, program, administrativa atd.).

Skautské vycházky, výlety, výpravy (družinové i oddílové),

Program skautských táborů (vlčat, světlušek, skautů, a skautek).

S vlčaty krok za krokem, rok za rokem (napsal Petr Hájek - Balů).

Etapové hry.

Doplňky dobrých družinovek.

Rukodělné práce a výtvarné hry.

Více než 1000 stran textu bude pro předplatitele stát pouze 200,- Kč (díky dotaci Ústředí ve výši 300.000 Kč), pro ostatní pak přibližně dvakrát tolik. Proto předplatitelé stáří i zájemci noví, Prameny dosud neodebírající, neváhejte a neprodleně (nejpozději do Út 4.6.) přineste peníze Jessiemu nebo Lence (J.K.Tyla 5). Mějte na paměti také to, že každý 11. výtisk získáváme zdarma pro střediskovou knihovničku.

Je možné si také objednat následující starší tituly: Skauting (základní příručka), Skautská praxe I a II, Stezka zdatnosti, Zálesácká praxe, Skautské hry ve městě, Karpatské hry, Zpěvník. *Ceny a popis viz minulé Věstníky a Třeskany*). Již jen málo výtisků zbývá od titulů: Poselství skautské výchovy, Sachemův odkaz, Skautské toulky přírodou, Vlče - skaut - rover. Beznadějně rozebrány jsou již: Rádce skautské družiny, Skautské hry v přírodě, Skautské hry v klubovně, Skautský oddíl I, II/1 a II/2, Skautský tábor. Dotisk těchto titulů ani ostatních se nepředpokládá!

Pamatujte také na PRAMENY při nákupu odměn za celoroční bodování apod.

Jessie

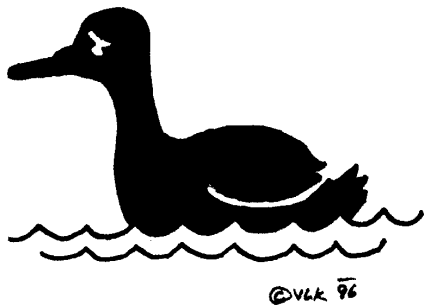
Poezie

(rubriku připravuje Kšanda)

Daleko

Byla růže,
v krajině, kde život zhas
a kde jen písek kvěsti může,
byla bohem s knihou krás.
Dotek vlahý
vzácné vody, ukonejšil suchá ústa,
růže pila, poklad drahý,
na rtech hlt a slova pustá.
Mladá krása,
dávny život, s větrem bloudí na zálety,
polibky se vzduchem linou,
bez přípitku, operety.
Každý závan dechu větru,
rozproudil v ní suchou krev,
v písku pláče snítka trní,
kapku vody na bedrech.

(Monika Nunová)

Kachny & drby

Exekukční výměr

Na základě zhodnocení výsledků posledního sčítání lidu ve Vašem regionu a na doporučení Obvodního úřadu pro životní prostředí a Okresního hygienika bylo konstatováno, že jste dosáhl patričního věku, zchátralosti a silné ošklivosti, takže svým zjevem silně znehodnocujete životní prostředí, a proto o Vás lidé nestojí a společnost od Vás nic neočekává.

Žádáme Vás p.

aby jste se dostavili do 10 dní od obdržení tohoto výměru do budovy Krematoria va přihlásili se u pece č. 2 za účelem zpopelnění Vaší trapné postavy, protože obyvatele svým vzhledem znervozňujete a přivádíte do infarktových situací, čímž porušujete ustanovení §6 a §9 odst. 1 trest. zákona č. 108-1967 Sb. O ochraně zdraví lidí.

Jste povinen přinést si s sebou:

- tento výměr
- občanský průkaz
- oddací list
- osvědčení krajského hygienika o dezinfekčnosti
- vozík palivového dřeva
- jeden litr topné nafty
- kbelík uhlí
- jednu láhev jedlého oleje, aby nedošlo k připálení kostry

Výdaje na úřední výkon činí Kč 500,--. V případě, že byste propadl roštem, započítáme pozůstalým poplatek Kč 120,-- za vyhrabání popela. V případě, že souhlasíte s tím, aby Váš popel byl použit na hnojení, poskytujeme Vám slevu Kč 24,-- Za 1 kg popela. V případě, že by se popel použil na čištění mosazných předmětů, poskytujeme slevu Kč 9,-- za 1 kg popela.

Dále se zakazuje 24 hodin před exekucí pít alkoholické nápoje s výjimkou 8 % piva, aby při zpopelnění nedošlo k výbuchu. Jestliže trpíte vodnatostí mozku, jste povinen toto nahlásit předem obsluze pece, abyste nenarušili vážnost obřadu. Zlaté zuby Vám vybijeme před obřadem zadarmo. Jestli drobnější postavy, mohl by Vás vykouřit vrátný ve své dýmce za paušální poplatek Kč 50,-- samozřejmě se všemi poctami.

Upozornění

a) Při vstupu do Krematoria se chovejte slušně, nepředbíhejte se, na všechny se dostane. Neplivejte na zem.

b) Tento výměr neodkladně předložte na osobním oddělení Vašeho zaměstnavatele a vojenské správě za účelem výpisu z evidence.

Spálení zdar

S pozdravem

Ing. Světozář Oheň Fun

HUMOR

Zajíc běží po poušti a co nevidí. Obrovská propast na jejímž okraji stojí velký starý strom. Na jedné větvi, která se tyčí nad propast sedí vrána a rozhlíží se dokola.

Zajíc běží za ní a ptá se jí, co tam na té větvi dělá. Ona mu sebejistě odpoví: "No, co sedím tady, plivu, kopu, no prostě machruju!"

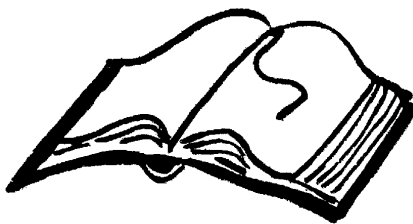
Zajíc se jí zeptá jestli se může sednout za ní. Ona mu to dovolí, a tak tam sedí dva. Běží kolem liška a ptá se jich, co tam na té větvi dělají. Oni jí svorně odpoví. "No, co sedíme tady, flušeme, kopeme, prostě machrujeme!" "A můžu se k vám přidat," ptá se liška. Oni jí to dovolí, a už tam sedí tři.

Najednou z ničeho nic běží kolem vlk a vidí ty tři, jak sedí na větvi, a tak se jich zeptá, co tam dělají. Oni mu opět odpoví: "No, co sedíme tady, pliveme, kopeme, prostě machrujem!"

"A můžu se k vám přidat," zeptá se jich. Oni mu řeknou, že může, a už tam sedí všichni na větvi.

Jde kolem medvěd. Ten z toho celej vytočenej, a tak se jich zeptá, co tam dělají. Oni mu odpoví: "No, co sedíme tady, pliveme, kopeme, prostě machrujeme!" "A můžu se k vám přidat," ptá se jich medvěd. Oni mu řeknou, že jo, a medvěd už se drápe na větev. Když už je skoro nahoře. větev se pod nimi ulomí a všichni padají dolů do propasti, jen vrána vyletí nad propast a říká: "Co machrujete, když nemáte křídla?!!!"

Kšanda

Příběhy let minulých...

První ročník Cross Country

Píše se rok 1994 a mě opět popadla bláznivá myšlenka - cyklistická orientační etapová jízda v noci okolní krajinou cestou necestou.

V přípravě jsem počítal se čtyřmi variantami dle délky a náročnosti, byly stupňovány A, B, C, D. Jejich délka se pohybovala od 55 do 120 km. Oč vlastně šlo. Dvojice na kolech vyjžděly v časových intervalech na určené místo s předběžným popisem trati. Dvojice si hlídala svůj čas. Časy na jednotlivých úsecích se spočítaly a kdo měl nejkratší čas, byl vítěz. To byla teorie, praxe však za teorií notně pokulhávala.

Ještě týden před akcí to vypadalo na velmi malou účast, tudíž jsem se o tom zmínil i děvčatům, aniž bych tušil, že se chytanou. Jaké však bylo moje zděšení, když se na místě startu v 19,00 objevila Iša s Madlou v kraťáskách a v tričku, kola bez osvětlení, bez mapy a baterek, ale s odhodlaným výrazem ve tvářích, že pojedou spolu a že nám to natrou. Sešlo se nás tehdy 9 ks. Víťa, Ondra Landa, Martin, David, Aleš, Madla, Iša, Vojta a já. Při pohledu na tuto skvadru jsem okamžitě a bez zaváhání zvolil variantu A.

Společně jsme od Baráku vyrazili na dolní konec Linhartic do tzv. Měsíčního údolí na místo startu. Zde jsme rozdělili hlídky - Víťa s Ondrou, Martin, Aleš David a nekompromisně jsme od sebe odtrhli děvčata - Vojta, Madla- Iša a já. První cíl louka za Svojanovem, každý měl náčrt kde přesně a s dostatkem orientačních míst. Vyráželi jsme s Išou první přes pole na Grunu. Když jsem zde zjistil, že Jindra má kolo půjčené a teprve zjišťuje, jak se přehazuje, na zkratku lesem do Žipotína jsem zapomněl. Přesto jsme dojeli první ještě za světla. Záhy dorazily i další dvě hlídky, čekalo se pouze na poslední pár. Když už se setmělo a čekání se protáhlo na hodinu a půl, byl jsem trochu nervózní, co se stalo. Ale vzápětí se ozvalo halekání a rachot za potokem a mohlo se pokračovat. Společně jsme vystoupali ke Svaté trojici (první vrchol Mohelničáku). Zde jsme ve 23.30 plánovali další cíl cesty...

(v tomto místě Aladinovi nebo spíše jeho PC došly síly, a tak si na pokračování musíte počkat do příštího čísla).

Skautský handbook

Před léty se mi dostala do ruky originální, anglicky psaná, příručka (handbook) amerických skautů. Byla prostě perfektní, přehledně a jednoduše psaná, se spoustou ilustrací. V té době (1991) u nás nic podobného k máni nebylo, a tak zbyl je povzdech "kdybychom něco takového měli taky". Dnes už je to podstatně lepší, skautské literatury je dostatek (Prameny aj.), už nejsme odkázáni pouze na archaické publikace "z roku raz dva" jako dřív. Příručku pro naše malé brášky a sestřičky, která se svým pojetím

velice blíží té vzpomínané americké, a která by jim měla být schopná zajímavým a srozumitelným způsobem ozřejmit vše podstatné o skautování, připravuje skupina nadšenců kolem Ústředí. K dispozici je zatím pracovní text (cca 100 str. strojopisu), který je průběžně upravován a doplňován, než bude vydán knižně. Následující "vzorky" by Vám měly přiblížit, jak asi bude příručka vypadat. Zájemcům mohou zkopírovat celý text ve formě textových souborů (cca 250 kB).

Jessie

Skautskou stezkou

pracovní verze - 12. DUBEN 1996

Vážený spoluvůdce,

vítám tě při čtení pracovní verze příručky pro skauty a skautky, jejíž hlavní poslání je následující:

- navnadit človičky ve věku 11 - 15 let na program skautského oddílu
- poskytnout výklad k bodům obsaženým v nováckovské, prvním a druhém stupni
- informovat rodiče o naší činnosti a rizicích, se kterými se jejich děti mohou setkávat

Berme následující text jako dílko, které je určeno k doplňování a pozměňování, nechme jednotlivé pasáže číst lidičkami, kteří mají s dětmi a vedením oddílu něco společného. Pokusme se v odborných pasážích neimprovizovat, ale obraťme se na ty, KDO UMÍ. Mějme vždycky na paměti, komu je knížka určena - DĚTEM. Pišme JEJICH jazykem, volme výrazové prostředky, kterým DĚTI porozumí a které je osloví. Již v této fázi se zamýšlejme nad grafickou úpravou, shánějme zajímavé, kvalitní fotografie týkající se popisovaných témat, hledejme ilustrátora.

Úvodní kapitola - zatím bez názvu

Milan Žaloudek

Stan se na okamžik rozsvítí odleskem blesku. Kapky deště bubnují do vypnutého plátna. V dálce duní hrom. Zběsilost bouře pomíjí.

Obrázky: stany v bouře, skauti v klubovně, pozorování přírody, zimní výprava, putování po horách.

Byly to drsné chvíle, ale tvůj stan zůstal stát. Tvoje příkrývky jsou suché.

Probouzíš se do jasného, sluncem protepleného dne. Cítíš vůni připravované snídaně. Vykukuješ ze stanu a rychle probouzíš svého kamaráda, aby se podíval směrem k nedalekému rybníku. Mlžným oparem probleskují sluneční paprsky.

Ostatní kamarádi z družiny jsou již vzhůru a rozdělali oheň. Jsou to tví nejlepší přátelé. Prožíváte spolu nádherná dobrodružství a

víš, že se na ně můžeš kdykoliv spolehnout - jste přece z jedné skautské družiny.

Možná i ty toužíš po zálesáckém táboření, splouvání řek, cestách za dobrodružstvím, nevědních zážitcích a snad nejvíce po opravdovém přátelství.

Máš - li opravdový zájem a pevnou vůli, neváhej už ani minutu a vydej se vstříc největšímu dobrodružství svého života - putování po skautské stezce.

SKAUTING JE

- způsob, jak poznáš, co v tobě opravdu je,
- možnost, jak se stávat stále lepší,
- příležitost ukázat, co dovedeš,
- společný jazyk chlapců a děvčat z více než 150 zemí světa,
- přátelství, zábava, sport, odpočinek, poznání, ale i dřina a překonání sebe sama
- nezištná pomoc druhým
- příprava na celý budoucí život

Obrázky nebo fotografie: táboření - stavba stanu, splouvání řeky, výprava na kolech, slaňování, stavba táborové brány, družina nad mapou, romantický obrázek - západ slunce.

Z oddílových a družinových výprav si přineseš nepřeberné množství zážitků. Poznáš mnoho přátel a postupem času zjistíš, že se Ti daří zdolávat i zdánlivě nepřekonatelné překážky. Nejrůznější zkoušky prověří, jaký jsi, co se ti daří a co tě baví.

...

TVOJE DRUŽINA

je partou dobrých kamarádů. Společně prožíváte různá dobrodružství. Máte své jméno a svůj znak. Symbol družiny nosíš na svém kroji a je vyšit či namalován na vaší vlajce. Družina má svůj pokřik, kterým oslavuje vítězství, dodává si sílu před obtížným závodem, zahajuje schůzky a výpravy.

Ostatní družiny v oddíle mají zase jiné zvyklosti, symboly a pokřiky. Všichni jsou hrdí na tradice své družiny. To je dobře, protože jen tak může mít každá družina, vlastní výjimečnost i svá tajemství. To vše ji dokáže v těžkých dobách udržet pohromadě.

Každá družina dělá samostatně mnoho věcí, ale všechny družiny mají společný cíl, mnohé dělají společně a dohromady vytvářejí dobrý oddíl.

Ilustrace - znaky družin, družinové vlajky, totemové znaky, družinová vývěska ...

V čele družiny stojí rádce. Připravuje program družinových schůzek, dohlíží na plnění zkoušek, zastupuje družinu v oddílové radě. Bez obav se na něj obracej, budeš-li potřebovat pomoc či radu při plnění nováckovské zkoušky, stupňů zdatnosti nebo odborek, poradí ti i v nesnázích. Sám se již mnohé naučil a v případě, že si nebude jist, doporučí někoho jiného, kdo určitému tématu lépe rozumí. Družina má i podrádce - rádcovu pravou ruku. Rádce a podrádce - to jsou hnací motorky celé družiny.

Společně se scházíte každý týden na schůzkách, do jejichž programu můžeš přispět i ty. Tím, co tě baví, zajímá, co obohatí družinový život.

Ilustrace - co má kdo v dužině NA TRIKU (pand'uláci v tričkách s nápisy : kronika, vývěska, časopis, rekordy, hlavolamy, lékárna a pod ...)

DESATERO DOBRÉ DRUŽINY

- nevynechávejte žádné akce, choďte včas, nepřítomnost omluvte co nejdříve rádcí nebo vedoucímu oddílu
- Každý se zapojte do družinového života, byť i drobností, nápadem, či nějakým překvapením, které ostatní potěší
- poslouchejte rádce
- buďte zvědaví
- samostatně akce mimo klubovnu nebo v jiném termínu, než je družinovka, připravujte jen po dohodě s vedením oddílu
- věnujte se plně oddílovému a družinovému programu
- udržujte mezi sebou kontakt i mimo oddílové a družinové akce
- snažte se něco dokázat, v něčem vyniknout
- nezapomínejte, že skautské jednání se neodkládá odchodem ze schůzky, ale platí za všech okolností
- buďte si navzájem dobrými kamarády

Pozn: graficky upravit tak, aby "Desatero" upoutalo

Všimni si toho, jak spolu v družině mluvíte, jak se k sobě navzájem chováte, co společně prožíváte, co můžeš od ostatních očekávat a čím můžeš být ty prospěšný. Srovnej družinu s partami, které znáš ze třídy nebo z domu.

Družiny, z nichž se oddíl skládá, jsou živým organismem, který prochází neustálým vývojem. Občas se stane, že vás něco zaskočí. Přijde mnoho nováčků najednou, ztratíte klubovnu, závod, na který jste se dlouho

připravovali, nedopadne tak, jak jste chtěli, zklame vás odchod kamaráda. Důležité je, abyste v takovýchto těžkých chvílích neztratili dobrou náladu. Problémy jsou proto, aby se řešily. Oddíl nesoudíme podlo toho, zda prožil nějaké prohry či zklamání, ale jak se s nimi dokázal vyrovnat.

TVŮJ ODDÍL

Oddíl se skládá z družin. Na oddílových schůzkách a výpravách se sejdou všechny družiny, společně hrají hry, soutěží, putují přírodou, táboří. Jindy pomáhají a jsou prospěšní svému okolí. Zajímavé prostředí a hry připravené vedením oddílu jednou podle pověsti o králi Artušovi a rytířích kulatého stolu, jindy pak inspirované výpravou Kryštofa Kolumba do Nového světa, tajemstvím faraonovy hrobky nebo pátráním po sněžném muži, mnohonásobně převyší nepřijemnou lenost při ranním vstávání v den výpravy. Zažiješ plno zábavy a nejspíš se na každé takové společné akci naučíš či dozvíš něco nového. Jednou společně vyrazíte na plavání, výstavu, projížďku na kole, či splouvání řeky. Jindy pak nad mapou připravíte výpravu do neznámého kraje a vydáte se jako průkopníci do krásných, opuštěných koutů naší země. Tyto výpravy jsou plně napínavého programu, zdokonalíš se v leckterém sportu, utkáš se v závodech a hrách s ostatními i sám se sebou.

Nebude to vždy jednoduché - rozhodně ne tak, jako zapnout televizor či napustit si doma vodu do vany. Až budeš plnit obtížné úkoly, budeš často unavený, budeš se sám starat o své věci a udržovat je v pořádku, mnohokrát propotíš tričko a mnohdy i promokneš, ale to všechno zvyšuje tvoji odolnost a otužilost. Nejen tělesnou, ale i duševní. Poznáš, co všechno je možné dokázat. Jednou se možná tvůj oddíl dostane do situace, kdy bude na vašem jednání, schopnostech a pohotovosti záviset odvrácení neštěstí nebo záchrana života. Tehdy budou dokonalé prověřeny vlastnosti každého z vás.

...

SKAUTSKÝ TÁBOR

*Pojď se mnou tam, kde nebe je vysoké a modré,
kde oblaka bílá rychleji než kde jinde plují.
Slyšíš tu píseň větrů v korunách borovic?
Slyšíš tu píseň dalek závratných?
Tíše a velebně šumí hlavy stromů.
Záře slunce červenavá stéká po jejich rozpukaných kmenech a vůně pryskyřice tě omámí.
A večer oheň táborový tam do tmy pak zasvítlí a vyvolá v tobě pocity, které otřesou tvou duší.*

Ilustrace - jestřábovská krajina Sluneční zátoky - řeka, borovice, slunce ...

Možná jsi četl některou knihu od Jaroslava Foglara, Miloše Zapletala, Franka Elstnera, E.T. Setona, Otakara Batličky. Všichni z nich byli skauti. V jejich knihách je to, po čem každý z nás touží. Kamarádství, romantika, tajemství i dobrodružství, prožívané jak ve městě a jeho blízkém okolí, tak v krásných koutech dosud neponičené přírody. Z jedné z nich jsou i slova v záhlaví této stránky. Na jaký jiný podnik než na skautský tábor padnou věrohodněji?

Tábor - kouzelné slovo plné vzrušení, vůně dobrodružství a romantiky, předtucha zážitků, které nelze jinde prožít.

A kam za nimi vyrazíš?

Jednou to může být pěší putování, objevitelská výprava na kolech či splouvání řeky, jindy dá oddíl přednost romantice stálého tábora opuštěného uprostřed hlubokých lesů, táboření v podsadových stanech nebo indiánských týpí, kde si vše vyrobíš a zařídíš podle svých představ.

Ilustrace z táborového života

Během tábora se rozvine Dlouhodobá hra, cesta za pokladem, táborová olympiáda. Tvé dovednosti, na nichž bude záviset spokojenost ostatních, prověří zálesácké vaření možná v úmorném slunečním žáru či naopak lijáku. Kdy jindy nežli při hlídkách, táborových ohních a nočních hrách budeš citlivěji vnímat kouzlo spící krajiny, obdivovat se obloze poseté milióny hvězd, vnímat sebe-tišší zvuky. Desítky a desítky her se budou střídát s výpravami, vyráběním nejrůznějších vynálezů, které ještě zpřijemní vaše táboření i povinnostmi, které plní každý, kdo chce dobrodružství prožívat, nikoliv o něm pouze číst.

A tady, daleko od každodenních starostí, skládají chlapi a dívky skautský slib.

Z dalších témat:

skautská klubovna, skautský kroj, časopis pro tebe, první krůčky po skautské stezce, skautský zápisník, oddílová kronika, slib a zákon, nováčkovská zkouška, 1. a 2. stupeň (podmínky plnění), uzlování, lasování, orientace, táboření, vybavení na výpravy a tábor (o aktuálnosti pojetí viz následující ukázka):

SPACÍ PYTEL

Další důležitou součástí tvé výstroje na cestě za dobrodružstvím je **spací pytel**. Dobrý spací pytel ti umožní pohodlný spánek a noční odpočinek. Nejběžnějšími a nejčastěji používanými spacími pytly podle způsobu ušití jsou mumie a dekový spací pytel. Pro toulání se po horách a údolích, pro sjíždění řek i na skautské tábory je vhodnější mumie (zmínit se o náplních?).

Jak ale dobrý spací pytel poznáš? Údaje o kvalitě spacího pytle najdeš na identifičnickém štítku (Identity Label). Najdeš na něm vícebarevný obdélník označený teplotními stupni. Význam jednotlivých barev:

Zelená - oblast komfortu. V rozmezí zeleně vyznačených teplot zaručuje spací pytel pocit tepla. **Modro-zelená** - oblast tolerance. Tato oblast je ještě oblastí komfortu pro trénované a otužilé. Naopak pro zhyčkané je již oblastí chladu. **Modrá** - oblast chladu. V rozmezí těchto teplot tělo pocítuje chlad a brání se větším pohybem. Přesto se v noci probouzí chladem. Spánek přestává být požitkem. **Červená** - oblast rizika. Při této teplotě je přespání v tomto spacím pytli ještě možné, spací pytel tě ochrání před zmrznutím, o spánku se však nedá mluvit a může dojít i k podchlazení. **Pozor!** Údaje o extrémních teplotách platí pouze pro zdravého, trénovaného člověka. Používat spací pytel při těchto teplotách je možné jen v nejnutejnějších případech. Budeš-li si kupovat nový spací pytel, řiď se hlavně údaji v oblasti komfortu. *Obrázek - Identity label*

Další z věcí, kterou při nocování v přírodě oceníš, je **karimatka**. Vybrat si můžeš ze dvou typů. Pěnové karimatky a alumatky. Alumatka je výhodnější tím, že se dá stočit do malé ruličky. Vejde se pak do každého batohu. Váhu má zanedbatelnou, a tak ji můžeš nosit s sebou úplně všude. Až ji budeš rozbalovat před spaním, nezapomeň, že stříbrná strana patří nahoru. Pěnová karimatka je levnější a je při spaní i měkčí. Její velkou nevýhodou je to, že při sbalení zabírá hodně místa. Do batohu se většinou nevejde, a když tak zabere skoro všechno místo. Rozhodneš-li se pro pěnovou karimatku, ustříhni si ji na šířku asi 50 centimetrů. Pro pohodlné přespání to stačí a zúžená karimatka se do batohu vejde. Nebudeš tak mít na batohu neformální roli, která působí nevzhledně a překáží (hlavně při procházení úzkými místy - třeba dveřmi).

Z dalších témat např.:

jízdní rády, signalizace, ruční práce, sport (cvičení a posilování, testy zdatnosti, finská stezka, netradiční sporty), první pomoc, péče o zdraví, poznávání přírody a ekologie, občanství (osobnosti, historie a symboly našeho státu...), sebevýchova a služba, nebezpečí pro děti, návykové látky, herní mánie, podivné organizace, myšlenkové základy skautingu (...), citáty, ilustrace k bodům zákona, vysvětlení bodů slibu), historie skautingu u nás, světové organizace WOSM a WAGGGS, vodácké a náboženské doplňky, doporučená skautská literatura.

Po uzávěrci: Na brigádě na Kvíčalce 25.5. jen 23 lidí ! Práce bude končit až v 15.00 !